

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရားကြီးတိုက်၌
သံဃာတော်များအားဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

နွားကျောင်းသား နှင့် နွားခွံပိုင်ရှင်

(၉-၇-၆၂)
အမေးအဖြေတရားတော်
(၁၀-၇-၆၂)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာ အဖွဲ့ချုပ်၏

အမှာစာ

“နွားကျောင်းသားနှင့် နွားနို့ပိုင်ရှင်” တရားတော်သည်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီး၊ ဘုရားကြီးတိုက်၌ မိုးကုတ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ သံဃာတော်များအား ဟောကြားတော်
မူသော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။

တရားတော်တွင် သာသနာတော်သုံးရပ်နှင့် ရေကန်ကြီး
၏ ကန်ဘောင်၊ ကန်ရေ၊ ကြာဖူး၊ ကြာပွင့်တို့ကို နှိုင်းယှဉ်ထားရာ
ကန်ဘောင်ကောင်းမှ ကန်ရေရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကန်ရေပြည့်မှ
ကြာဖူးကြာပွင့်များကို ခူးဆွတ်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ ကန်ဘောင်နှင့်တူသော ပရိယတ္တိပြီးမြောက်
လျှင် ပဋိပတ်ဖြစ်သော ကန်ရေဖြည့်ကြပါ။ သို့မှသာ ပဋိဝေဓ
ဖြစ်တဲ့ ကြားဖူးကြာပွင့်၊ တရားထူးများ သိမြင်၍ ရည်မှန်းချက်
ပြည့်ဝကြမည်ဖြစ်သဖြင့် နွားကျောင်းသားဘဝမှ နွားနို့ပိုင်ရှင်
အဖြစ်သို့ ရောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ ပေါက်မြောက်လာစေရန် သလ္လေခတရားတော်
ကို လက်သုံးထားပြီး မကောင်းမှုအားလုံးကို မပြုလုပ်ကြဘဲ
ဝိပဿနာဉာဏ်မဂ်ဉာဏ်သို့ တက်လှမ်းကြပါရန် ဩဝါဒ
ပေးသော တရားတော် ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယတရားတော်မှာ ရန်ကုန်မြို့ဦးသံဒိုင်တိုက်၌
အမြတ်တော်မင်းကြီး ဦးလွန်းဖေ မေးသဖြင့် ဟောကြားချီးမြှင့်
သော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။ တရားတော်သည် ခက်ခဲသည်။
နက်နဲ သည်။ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ မရှင်းလင်းသော အချက်များကို
ဖြေကြား ထားခြင်းဖြစ်၍ ယောဂီများအတွက် အမှန်ပင်
ကျေးဇူးများ မည်ဖြစ်ပါသည်။

သူတော်ကောင်းရတနာ (၇) ပါးကိန်းကြပါစေ...။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ်ကြီး၊ ဘုရားကြီးတိုက်၌

သံဃာတော်များအား ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

“နွားကျောင်းသားနှင့် နွားနို့ပိုင်ရှင်”

(၉-၇-၆၂)

အားလုံးတပည့်တော်တို့... သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်း
အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသကာလ လာကြတော့... သက်ကြီးသော
သူ၊ ဝါကြီးသောသူ၊ ဂုဏ်ကြီးသောသူများကို ပူဇော်ဖူးမြော်
မာန်လျှော့ကန်တော့ရခြင်းသည်..

အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဂုမာ ပစာယိနော၊ စတ္တာရော
ဓမ္မာဝမတိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံလို့... ဓမ္မပဒပါဠိတော်
ကြီးများလာနေတဲ့အတွက် ခုနက ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမြော်မာန်လျှော့
ကန်တော့ရခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာယု

အရှင်ဘုရားများ အသက်ရှည်မှုကိုလည်း ပထမဇော စေတနာက အကျိုးပေးလိမ့်မယ်ဆိုတာ စာသမားတွေဖြစ်နေတဲ့အတွက် တပည့်တော်တို့ကလည်း စာချဘုန်းကြီးဖြစ်ပြီး အဲဒီကမှ တက်လာတဲ့ ဓမ္မကထိကဖြစ်လို့ . . ။

ဪ . . ငါတို့ခုနုက ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံဖြင့် သက်ကြီးသောသူ ဝါကြီးသောသူ ဂုဏ်ကြီးသောသူများကို ကန်တော့ရခြင်းသည် အာယုဆိုတဲ့ အသက်ရှည်မှုကိုလည်း ပထမဇောက အကျိုးပေးလိမ့်မယ်လို့ မှတ်ကြစမ်းပါ။

နိစ္စုံဂုဗ္ဗာပစာယိနော၊ စတ္တာရော အာယု ဝဏ္ဏ-အဆင်း အစရှိသည်တို့ ပြည့်ဝစေတဲ့ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း ရလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှတ်တာပေါ့။

ဗလဆိုတဲ့ ပရိယတ္တိသာသနာကြီးကိုလည်း ကြိုးစား နိုင်တဲ့ အားအင်ဗလနဲ့လည်း ပြည့်စုံလိမ့်မယ်ဆိုတာ ခုနက ရှိခိုး ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကံ စေတနာတို့ကြောင့် အခု ခုနကသီတင်းသုံးဖော်ဖြစ်တဲ့ ဦးကောဏ္ဍည အစရှိသည်တို့ကို ဆရာတော်ကြီးတို့ တောင်းပန်ပြီးသကာလ အခု အရှင်ဘုရား များကို တပည့်တော်များက သတိပေးတဲ့သဘော၊ ကိုယ့်သာသ နာကြီးကို ကိုယ်စောင့်စေလိုတဲ့သဘော၊ အရှင်ဘုရားများ

အားထုတ်နေတဲ့ ပရိယတ်မှ ကွယ်ဝှက်သွားခဲ့သည်ရှိသော်
ပဋိပတ်တရားသည် အခြေမခိုင်တော့ပါဘူး။ ယိုင်လဲရမယ်ဆို
တာကိုလည်း အားလုံးသိပြီးသား ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီ ပဋိပတ် ယိုင်လဲသွားလို့ရှိရင် ပဋိဝေဓဆိုတဲ့ ကြာနဲ့တူ
တဲ့၊ ပဋိဝေဓဆိုတဲ့ ထိုးထွင်းသိပညာတွေလည်း ကွယ်ပျောက်
သွားလိမ့်မယ်ဆိုတာကို အရှင်ဘုရားများ သိပြီးသား ဖြစ်တဲ့
အတွက် တပည့်တော်များကလာပြီး ဩဝါဒပေးရခြင်းသည်
အရှင်ဘုရားတို့၏ ကန်ဘောင်ဆည်မှုကြီးကို ခိုင်ခိုင်လုပ်တော်
မူကြပါဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသတိပေးတယ်
ဆိုတာကို မှတ်ဖြစ်အောင်မှတ်ကြပါ။

သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းတော်များ

ဪ... ငါတို့လုပ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ သာသနာ့ဝန်ထမ်း
ရဟန်းရယ်လို့ ဖြစ်ပြီးသကာလ နေကြတဲ့အတွက် သာသနာ့
အကျိုးသယ်ပိုးနေကြပါလားဆိုတာ သံသယမရှိဘဲနဲ့ ရွက်ဆောင်
ပါဆိုတာကိုလည်း တပည့်တော်များက တိုက်တွန်းပါတယ်
အားလုံးသံဃာတော်တွေကို။

ကဲ-ဒါဖြင့်... သဂါထာမှာလာတဲ့အတိုင်းပေါ့လေ။

သဂါထာမှာလာတဲ့အတိုင်း ကန်ဘောင်မရှိရင် ရေမတည်နိုင်
ရေမတည်နိုင်လို့ရှိရင် ကြာမပွင့်နိုင်ဆိုတဲ့ သဂါထာစကားကို
သိပြီးသားဖြစ်တဲ့အတွက် အရှင် ဘုရားများသည် ဒီဘုရားကြီး
တိုက်မှာ ပရိယတ္တိသာသနာတော်မြတ်ကြီးကို စာချဆရာတော်
တွေနဲ့ အရှင်ဘုရားများက သယ်ပိုးရွက်ဆောင်နေခြင်းသည်။

ဪ... တိုက်တည်တဲ့အခါမှာ ဖောင်ဒေးရှင်းဆိုတဲ့
အုတ်မြစ်သည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တော့ အရှင်ဘုရားများ
တိုက်က ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးကို အထူးတလည်
အားပေးနေခြင်းကြောင့် ပရိယတ္တိခိုင်မြဲမှုမှာဖြင့် တို့တာဝန်ပဲ
ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အားလုံးသံဃာတွေမှတ်ဖို့ပါပဲ။

နှစ်ပေါင်း (၃၀) ဧဝံပို့ချခဲ့တယ်

အခု ပဋိပတ်တွေ အင်မတန်ထွန်းကားနေတယ် ဆိုတာ
လည်း အရှင်ဘုရားတို့သိပါတယ် အဲဒါဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်တုံး
ဆိုတော့ အထူးသူများ ရှာနေလို့ရှိရင်ဖြင့် သက်သေသာဓက
ဟာ ဝေးပါတယ်။ တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်
ပရိယတ္တိသာသနာကြီး ပို့ချလာပါတယ်၊ သံဃာ စာတစ်ဝါမှာ
နှစ်ရာလောက်ရှိပါတယ်။

ဒီလောက်ဖြစ်အောင် ပို့ချသယ်ပိုးပြီးသကာလ လာခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဦးကောဏ္ဍညတို့ အစရှိသော ဒီနိုင်ငံမှာ သာသနာအကျိုးရွှက်ဆောင်နေကြတာ တပည့်တော်၏ ကျေးဇူးကင်းတာ ရှာမှရှားပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ငါလည်း ဒီလမ်းကတက်လာတော့ ကြုံတဲ့ အခါမှာ ငါလိုပဲ အားထုတ်ချင်တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၃၀၊ ၄၀၊ ၅၀ တိုင်တိုင် ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးကိုဖြင့် ကန်ဘောင်ကြီးကိုဖြင့် ဘယ်တော့မှ မကျိုးမပေါက်ရအောင် ငါတို့ရွက်ဆောင်မယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ တပည့်တော်ကို မူထားပြီး စောင့်ရှောက်ကြပါ။

ကန်ဘောင်ကြီးကိုဆည်ကြပါ

အခုမှတ်သားနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း... တဲ့၊ ဒီကန်ဘောင်ကိုဖြင့် မကျိုးမပေါက်ရအောင် စောင့်ရှောက်ကြပါဆိုတာကို ပရိယတ္တိကန်ဘောင်ကြီးကို ဆည်ဖြစ်အောင် ဆည်ကြပါ ဆိုတာကိုဖြင့် သတိပေးလိုက်ပါတယ်။

အရှင်ဘုရားများက မဆည်တော့ပါဘူးဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဘာသာပျောက် သာသနာပျောက်ပြီး မွေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အလုံးစုံ အကုန်အပါယ်ရောက်မယ်။ ဒါကြောင့် ဘာသာပျောက်

သာသနာပျောက်သွားလို့ရှိရင်ဖြင့် မွေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အပါယ်ရောက်မှု
ကို ကယ်တင်နေသောကြောင့် အရှင်ဘုရားများ၏ အားထုတ်
နေတဲ့ ပရိယတ်ဟာ စာလေးတစ်လုံး အံလိုက်လို့ရှိရင်လည်း
ဥပနိဿယ ပစ္စယောပါပဲ၊ ဒကာဒကာမတွေအပေါ်မှာ အားကြီး
သောအကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မျက်လုံးကန်းတွေကို မျက်လုံးဖွင့်ရမဲ့ နေရာဌာနမှာ
ပရိယတ်တည်းဟူသော ဓမ္မသည်သာလျှင် မျက်လုံးကန်းတွေကို
မျက်လုံးဖွင့်ပေးနိုင်တယ်ဆိုသောကြောင့် သူဟာ ဥပနိဿယ
ပစ္စည်းဖြစ်ပါတယ်၊ အားကြီးသောအကြောင်းကို ဥပနိဿယ
ပစ္စည်းလို့ ဆိုပါတယ်။

ပရိယတ္တိသာသနာတော်

အဲဒါကြောင့် အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်တို့လို
သက်ကြီးဝါကြီးဖြစ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ပြောဆိုတဲ့စကားကို ယုံကြည်
လေးစားသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကန်ဘောင်ကြီး မကျိုး
အောင်၊ မကျိုးမပေါက်ရအောင်ဖြင့် ငါတို့တာဝန်ယူမှ
ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့မွေးပြီးသကာလ ပရိယတ္တိသာသနာတော်
ကြီးကိုဖြင့် ချီးမြှောက်ဖြစ်အောင် ချီးမြှောက်ပါ။ ပြီးမြှောက်အောင်

တတ်မြောက်အောင် သင်ယူကြပါဆိုတာကို လေးစားစွာနဲ့
ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ပြောဆိုနေတဲ့ တပည့်တော်က အရှင်ဘုရား
များအား များစွာတိုက်တွန်းပြီးသကာလ အကျိုးစီးပွား အလိုရှိ
သောကြောင့်. . . ။

တစ်ယောက်တည်းဆောင်လို့ တပည့်တော်တစ်
ယောက်တည်း ပရိယတ်ဆောင်နေလို့ ပဋိပတ်ဆောင်နေလို့
မပြီးပါဘူး။ အကုန်လုံးက ဆောင်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိနေ
သောကြောင့်လည်း ဒီအစီအစဉ်ဖြင့် အားမလျော့ဘဲနဲ့ ပရိယတ်
အကူအညီနဲ့ ပေးကြပါဆိုတဲ့ ဥစ္စာကိုဖြင့် တပည့်တော်က များစွာ
တိုက်တွန်းပါတယ်။

အဲဒီပရိယတ် ကွယ်လွန်ရင် အခုပေါ်နေတဲ့ ဝိပဿနာ
ပဋိပတ်ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ အားလုံးသော သံဃာများတို့
ကန်ဘောင်ကျိုးလို့ရှိရင် ရေတည်စရာ မရှိဘူးဆိုတာ အကြီး
အကျယ် မှတ်ယူထားကြပါ။

ဪ. . ငါတို့ဖျက်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ငါတို့ဟာ လုံ့လ၊
ဝီရိယဆန္ဒတွေလျော့လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် အကုန်ဖြင့် ဒဲလဟော
အပါယ်သွားပေါ့ဆိုတာကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် ပရိယတ်ကို
ကြိုးစားသည်ထက် ပိုမိုပြီးကြိုးစားကြပါဆိုတာကိုလည်း
တိုက်တွန်းရင်း ဒီကနေ ပြီးသကာလ သတိပေးပါတယ်။

ပရိယတ်တည်မှသာသနာတည်တယ်

အဲဒီပရိယတ်မှ အရှင်ဘုရားများက လှစ်လျှူလှိုက် ကြတော့မယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အခုပြောတဲ့ ပဋိပတ်ဟာ ဒီလူတွေ သေရင်သွားတာပဲ။ ပဋိပတ်မှ အထမမြောက်သေးတော့ ပဋိဝေဓ ဆိုတာ အထမြောက်ဖို့ရာလည်း အလွန်ခဲယဉ်းသည် ဖြစ်လေ သောကြောင့် ငါတို့သာ အုတ်မြတ်အစစ်၊ ငါတို့သာ သာသနာ အခြေအမြစ်၊ ပါဠိလိုမရွတ်ပါဘူး ပရိယတ်တည်မှ သာသနာ တည်တယ်ဆိုတာပါဠိတွေ ခဏခဏ တွေ့နေကြတာမလိုပါဘူး။

အဲဒါကြောင့် ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကြီးကို ရွက် ဆောင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြင့် ငါတို့ ဘယ်အကျိုးရှိသတုံး၊ စာတတ် ကော ဘာထူးမှာတုံးဆိုတဲ့ ဒီစိတ်မျိုး မပေါ်ဘဲနဲ့ စာမသိလို့ရှိရင် ခန္ဓာအရှိကို မသိပါဘူး၊ စာမသိလို့ရှိရင်ဖြင့် ခန္ဓာအရှိကို မသိပါ ဘူး။ ခန္ဓာအရှိကို မသိဘူးဆိုရင် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် မပေါ် ပါဘူး။

ဒါဖြင့် . . . မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်ပေါ်ခြင်း၏ အကြောင်း သည် အားလုံးသော သံဃာများတို့ စာအရှိကို ဉာဏ်နဲ့သိမှ ဒီဟာသည် ရင့်ကျက်ပြီး မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

စာမပါဘဲနဲ့ သိတယ် ကျွမ်းတယ်ဆိုတာကဖြင့် ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားလို့ရှိရင်ဖြင့် စာသာမရှိရစ်တော့ဘူးဆိုရင်

ပရိယတ်သာ မရှိရစ်တော့ဘူးဆိုရင် အခုလောက်ရှိ ကွယ်တာ
ကြာလှပါပြီ။

ဘယ်လိုသာသနာငါးထောင် ထားခဲ့ထားခဲ့ မူပျောက်
သွားတယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အားလုံးသော သံဃာများတို့ အလုံးစုံ
ဘာသာရေးကို အရင်းကနေပြီး လွဲလိုက်သလို ပြိုကွဲသွား
ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားကြီးတိုက်မှာ ဆရာတော်ကြီးတွေ
အမှူးထားလို့ ဆရာတော်ဦးကောဏ္ဍညတို့လို တတ်ကျွမ်းတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ် တပည့်တော်၏ တပည့်လည်းဖြစ်နေတဲ့အတွက် အားကိုး
သောအားဖြင့် အရှင်ဘုရားများသည် ငါတို့ဘာလုပ်စရာရှိသေး
သတုံးဆိုတဲ့ဥစ္စာကိုလည်း . . . ။

လုပ်စရာရှိတဲ့အလုပ်ဟာ တို့လုပ်နေတဲ့ အလုပ်အကြီး
ဆုံးပေါ့ကွာဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြပါ။ အဲဒီကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချလို့ရှိရင်ဖြင့် . . . တဲ့ အားလုံး ရန်ကုန်မြို့မှာရှိတဲ့ လူပေါင်း
တစ်သန်းကျော် တစ်သိန်းကျော် အစရှိသူတို့ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ
မှန်က မနက်ကျရင် အရှင်ဘုရားများ ဆွမ်းခံကြွ လက်အုပ်ချီတဲ့
ကာမာဝစရ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါသေးတယ်။

အရှင်ဘုရားများကထိုင်ပြီး သီလပေးခဲ့လို့ သီလကုသိုလ်

ဖြစ်ပါသေးတယ် ဟ. . ဒီလိုကျင့်ဟဲ့၊ ဒီလိုကြံဟဲ့လို့. . ပြောလို့ ရှိရင်လည်း ပရိယတ်က ယူပြောတဲ့အတွက် သူတို့မှာ အပါယ် လေးပါးတံခါးမှ ပိတ်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိတယ်၊ မပိတ်နိုင် တောင် သုဂတိ တင်ပေးခဲ့တဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရှိပါတယ်။

ပရိယတ်မှတစ်ပါး၊ ကိုးစားရာမရှိ

ဘယ်သူက ပေးတာပါလိမ့်မတုံးလို့မေးတော့ ပရိယတ် သင်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ ပဋိပတ် အကြောင်းပြောပြီး သကာလ သုဂတိ တင်ပေးခဲ့တယ် နိဗ္ဗာန်ပို့ပေးခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ အခြေ အမြစ်လျှောက်ရှာတော့ အရှင်ဘုရားများအားထုတ်နေတဲ့ ပရိယတ်မှတစ်ပါး ကိုးစားစရာမရှိပါဘူး။

ဒါကြောင့်. . အဟံအဝေရာဟောမိ ဆိုတာ အသာထားပြီး သဗ္ဗေသတ္တာအဝေရာဟောန္တုဆိုတာ ခုနက မေတ္တာပို့ကြတဲ့ အခါမှာလည်း. . မေတ္တာပို့နေတဲ့ဥစ္စာ အားလုံး သောပုဂ္ဂိုလ်ကျန်းမာပါစေ၊ ချမ်းသာပါစေဆိုတာ မေတ္တာဟာ သမထ ဖြစ်ပါတယ်။

အရှင်ဘုရားများ တတ်တဲ့ပညာကို တစ်လုံးတစ်ပါး ဆုံးမပြီး ဒီလိုရှုဟဲ့၊ ဒီလိုမှတ်ဟဲ့၊ ဒီလိုကျင့်ဟဲ့. . ဒီလိုမင်္ဂလာ

တရားနဲ့ ညီအောင်နေဟဲ့ဆိုပြီး အရှင်ဘုရားများက ပရိယတ်ကို အခြေတည်ပြီး ဆုံးမလို့ရှိရင်ဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်တွေ ပေါက်ရောက်ပြီး သကာလ နိဗ္ဗာန်အပြီးတိုင် ရောက်နိုင်ပါတယ် ဆိုတာကိုလည်း သေသေချာချာယုံကြည်ပြီး သကာလ. . ။

ငါတို့လုပ်နေတဲ့အလုပ်ဟာ အရေးအကြီးဆုံး အလုပ် တစ်ခုကို ငါတို့ကိုင်ထားပါလားဆိုတာကိုဖြင့် ဘယ်အခါမှ မဖျောက်ဖျက်ပါနဲ့ အရှင်ဘုရားများဟာ သာသနာ၏ အညွန့် အညောက်တွေ ဖြစ်သောကြောင့် အရှင်ဘုရားများ အညွန့် အညောက် ကျိုးသွားလို့ရှိရင်ဖြင့် သာသနာပင်စည် စည်ကား ဖို့လည်း မရှိပါဘူး။

သာသနာအပွင့်အသီးကိုလည်း ခူးဆွတ် စားစရာလည်း မရှိတဲ့အတွက် လောကကြီးအမှောင် ဖြစ်သွားမှာကို စိုးရိမ်သော အားဖြင့် တို့ပရိယတ္တိကန်ဘောင်ကြီးကို ဆည်ဖြစ်အောင်ဆည် မဟ. . . တို့သာ အခြေအမြစ်ဟ. . . ဆိုပြီးသကာလ ပရိယတ် တို့ဖြင့် ကြိုးစားဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါဆိုတဲ့ဥစ္စာ လေးစားစွာနဲ့ တပည့်တော်ကြုံတဲ့အခါ တိုက်တွန်းပါတယ်။

သံသရာမှ ထွက်မြောက်ဖို့ဖြစ်တယ်

ဒုတိယတိုက်တွန်းချင်တာက ဪ... ပရိယတ်သည် ကား ဆိုလို့ရှိရင် ငါတို့တော်တော် စွမ်းရည်သတ္တိရှိပြီး ကန်ဘောင် ကြီးလည်းဆည်ပြီ လုံပြီဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ရေခိုင်ခံ့အောင် လုပ်ဖို့ရာ အရေးဆိုတဲ့ဥစ္စာကလည်း ကိုယ့်အရေးက ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်က ပရိယတ်နဲ့ မပြီးသေးတော့ သိမ်ထဲမှာ သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ ပဗ္ဗဇ္ဇိယာစာမိက ကျန်ပါသေးတယ်။

သံသရာမှ ထွက်မြောက်ဖို့ ရဟန်းအဖြစ်ကို ယူခဲ့ ပါတယ် ဆိုတော့... ပရိယတ်ကို လုံလုံလောက်လောက် ဆည်ပြီးလို့ ရှိရင် ပဋိပတ်များကိုလည်း ဆက်လက်ပြီးသကာလ ကြိုးစားပါဦး ဆိုတာကိုလည်း ဒုတိယအဆင့် တိုက်တွန်းပါတယ်။

နွားကျောင်းသားနှင့် နွားနို့ပိုင်ရှင်

ဘာကြောင့်တုံးလို့ မေးပြန်တော့ ဓမ္မပဒကလာပြန်တော့ ပရိယတ်က နွားကျောင်းသားကွ၊ ပဋိပတ်က နွားနို့ပိုင်ရှင်ကွလို့ ဘုရားကဟောထားပြန်တော့ နွားကျောင်းသားအဖြစ်နဲ့ကိုလည်း အချိန်မကုန်ဘဲနဲ့ နွားနို့ပိုင်ရှင် အဖြစ်ကိုလည်း တက်လှမ်းပါဦး ဆိုတာကိုလည်း တိုက်တွန်းရပြန်တယ်။

ထိုကဲ့သို့ မတိုက်တွန်းပြန်တော့လည်း ကန်ဘောင်
ဆည်ရင်းနဲ့ အချိန်တွေကုန်သွားပြီး ကြာတွေယူပြီး ကြာကို မြင်မှု
ကြာကိုသုံးဆောင်မှု ကြာနဲ့တွေ ရမှုကိုလည်း အရှင်ဘုရားများ
ချို့ယွင်းချက် ရှိသွားလို့ရှိရင်လည်း ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပန်းတိုင်
မကိုက်ဘဲ ဖြစ်သွားမှာကို စိုးရပါတယ်။

ပဋိပတ်အလုပ်တရားကိုလည်း ကြိုးစားကြပါ

ဒါကြောင့် ပရိယတ်လုံလောက်ပြီးသည့် အခြားမဲ့၌ ပဋိ
ပတ်တည်းဟူသော အလုပ်တရားကိုလည်း အရှင်ဘုရားများ
ကြိုးစားကြပါဦးဆိုတာကိုလည်း တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီပဋိပတ် တိုက်တွန်းခြင်းသည်ကား ဆိုလို့ရှိရင် ပဋိ
ဝေဓဆိုတဲ့ ကြာနဲ့တူတဲ့ ပဋိဝေဓ အစရှိသည်တို့ကိုလည်း အရှင်
ဘုရားများသည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှာ
ပဋိဝေဓဉာဏ်ကို ပေါက်ရောက်အောင်လည်း သူ့အဆင့်အတန်း
အတိုင်းတက်ပါ။ ခုန်လည်းတက်လို့မရဘူးဆိုတာကိုလည်း
မှတ်ပါ။

ပရိညာသုံးပါး

ခုန်တက်လို့ မရဘူးဆိုတာက ဘယ်လိုကြောင့် ဟောရ ပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါ ဘယ်လိုကြောင့် ဆုံးမရ ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ ဉာတပရိညာမရှိဘဲနဲ့ တိရဏ ပရိညာ မဖြစ်ပါဘူး တိရဏ ပရိညာ မရှိဘဲနဲ့ ပဟာန ပရိညာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဆိုတာလည်း အရှင်ဘုရားများ အင်္ဂုတ္တိုရ်တို့ ဘာတို့တက်တဲ့အခါ သိပြီးသားဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ဉာတအလုပ်သည် ပရိယတ်မပါရင် ဉာတ မဖြစ်ဘူး၊ ပဋိပတ်မပါရင် တိရဏ မဖြစ်ဘူး၊ ပဋိပတ် မပါလို့ ရှိရင်လည်း ပဟာနပရိညာဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပဋိပတ်ကမှ တက်ပေးရမှာ ဖြစ်သောကြောင့် ကိလေသာပယ်မှုကိုလည်း မဖြစ်နိုင်သော ကြောင့် ဪ... တို့သည် ပထမအဆင့် ခိုင်မြဲလို့ရှိရင် ဒုတိယ အဆင့်တက်ဦးမဟ... ဒုတိယအဆင့်တက်ပြီး တတိယ အဆင့်မှာ ငါတို့တက်ပြီး သင်္ကာလ ချမ်းသာအောင် နေမဟဲ့... ဆိုတဲ့ စိတ်ထားကိုလည်း ထားပါ။ အားထုတ်တော် မူကြပါ။

သူငယ်ပြန်တာအရပ်ဆိုးတယ်

တစ်ချို့ဘုန်းကြီးများ... တပည့်တော်လည်း စာချလာ

တော့ သင်ပေးလိုက်တာက အဘိဓမ္မာတွေ ဘုန်းကြီးတို့ သင်ပေးလိုက်တယ်။

ဟို. . တောရွာတွေရောက်သွားတဲ့အခါ ကကြီး ကခွေး ပြန်စနေတဲ့ ကိုယ်တော်က သိပ်များတယ်၊ ကလေးတွေနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာက သိပ်များပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်. . ဒီလိုချည်းအလုပ်ကြီး လုပ်လာပြီးမှ သူငယ်ပြန်ရတဲ့ အဖြစ်ဟာလည်း အင်မတန် အရုပ်ဆိုးသော ကြောင့် ခုနက ပရိယတ်ကနေပြီး ပဋိပတ်တက်ပါ။ ပဋိပတ်ကနေ ပဋိဝေဓအရသာကို သုံးဆောင်ခံစားကြပါဆိုတာကိုလည်း အများကြီး တိုက်တွန်းပါတယ်ဆိုတာကိုလည်း မှတ်ကြပါ။

တပည့်တော်တို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုံး

အဲဒါ ဘယ်လိုတပည့်တော်တို့ လုပ်ရမှာတုံးမေးတော့ သလ္လေခသုတ်ကိုသွားကြည့်ပါ။ အရှင်ဘုရားများ၏ ပဋိပတ် တက်နည်းကို သလ္လေခသုတ်က မူတည်ကြည့်ပါ။

မူလပဏှာသပါဠိတော် သလ္လေခသုတ်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ကိုယ်၏ယဉ်ကျေးမှုဖြစ်တဲ့ ပထမအဆင့်ဟာ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်၊ ပရိယတ်နဲ့ သင်ထားလိုက်တော့ သူတစ်

ပါးက သတိချို့ယွင်းနေတယ် ငါဟာသတိကိုဖြင့် မချို့ယွင်း
အောင် လုပ်မယ်ဆိုတာ အဲဒါသလ္လေခ ခေါ်ပါတယ်။

သူက ဝီရိယ လျှော့နေတယ်၊ တစ်ပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်က
စာပေါ်မှာသော်လည်းကောင်း၊ အကျင့်ပေါ်မှာသော်
လည်းကောင်း လျှော့နေလို့ရှိရင် ငါက မလျှော့အောင်
လုပ်မဟ. . လို့ဆိုတာလည်း ဒါသလ္လေခ ဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာကို
မှတ်ပါ။

သူက ပါဏာတိပါတကံ လွန်ကျူးနေတယ်၊ ငါက
ပါဏာတိပါတကံ မလွန်ကျူးတော့ဘူးဆိုရင် ဒါသလ္လေခ
ဖြစ်ပါတယ်။

မကောင်းတဲ့အလုပ် ငါမလုပ်ဘူး

သူက မုသားပြောတယ် ငါက မလွန်ကျူးတော့ဘူး ဆိုလို့
ရှိရင်လည်း သလ္လေခ ဖြစ်တာကို သိပြီးသားဖြစ်သောကြောင့်
မကောင်းတဲ့အလုပ် မြင်တိုင်းမြင်တိုင်း ငါမလုပ်ဘူး ငါမလုပ်ဘူး
ဆိုတဲ့ ရှောင်ကြဉ်မှုသည် သလ္လေခပါ ဒါ ခေါင်းပါးအောင်
လုပ်တာပဲ။

အဲဒီကစပြီးသကာလ. . . ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်

မြတ်ကြီးက သလ္လေခကစပြီး ကျင့်ကြံလို့ ရှိရင်ဖြင့်ကွာ. . . တဲ့။
သီလဘက်ကလုံပြီး သမထဘက် ဝိပဿနာဘက်သို့ တက်နိုင်
ပါလိမ့်မယ် ဆိုတဲ့အတိုင်း အရှင်ဘုရားများ တစ်ပါးတစ်ပါး မြင်တဲ့
အခါကြာလို့ ရှိရင်ဖြင့် သူက မကောင်းသဖြင့် ဝတ်စားနေတယ်
မကောင်းသဖြင့် ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်နေတယ် မကောင်းသဖြင့်
သွားမှုလာမှုတွေ လုပ်နေတယ် ငါကမလုပ်ဘူးဟ. . . ဆိုရင်
သလ္လေခဖြစ်ပါတယ်။

သူက မုသားပြောနေတယ်၊ ရယ်စရာ ပြောနေတယ်၊
အထာထ မဿထနဲ့ မွေ့လျော်နေတယ်။ ငါက မမွေ့လျော်ဘူး
ဆိုရင် ဒါသလ္လေခ ဖြစ်ပါတယ်။

သလ္လေခကိုလက်သုံးထားပါ

အဲဒါကြောင့် သလ္လေခကို လက်သုံးထားပြီးသကာလ
မကောင်းတာမြင်လေလေ ကိုယ်က ကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်လေ
လေ လုပ်ကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီသာသနာတော်ကြီးဟာ အများ
အတွက်လည်း ခိုင်လုံ ကိုယ့်အတွက်လည်း အပါယ်လေးပါး
တံခါး ပိတ်ပြီးသကာလ. . . ။

ကိုယ့်မှန်းခြေပေါက်ဖြစ်တဲ့ သလ္လေခကနေ တက်ပြီး

ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ် တက်ကြမယ်ဆိုရင်ဖြင့် အားလုံး
သောသံဃာများတို့ ကိုယ့်မှန်းခြေဟာဖြင့် သံသာရဝဋ္ဋဒုက္ခတော
မောစနတ္ထာယဆိုတဲ့ လွတ်မြောက်ခြင်းဟာ သေသေချာချာ
ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုပြီး မှတ်ပြီးသကာလ. . ။

ဪ. . သလ္လေခသုတ် မူတည်ပြောတာ ပါလား
ဆိုတာ သဘောကျပြီး သကာလ ဒီအချိန်ပဲ ဆုံးမမှုကို သတိ
ပေးမှုကို ရပ်စဲလိုက်ပါတယ်။

သာဓု. . . သာဓု. . . သာဓု. . . ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ရန်ကုန်မြို့၌ ဟောကြားသောတရားတော်
ရှေ့စိတ်ကိုနောက်စိတ်နှင့်ရှုလို့ရပါမလား
(၁၀-၇-၆၂)

ဦးလွန်းပေ၏မေးမြန်းချက်

တပည့်တော် လျှောက်ထားလိုတာက ရှေ့စိတ်ကို
နောက်စိတ်က သိရမယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှာ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသကလည်း ဒီလိုပဲဟောထားပါ
တယ်။ ဒီအရှင်ဘုရားရဲ့တရားမှာလည်း ရှေးစိတ်ကို နောက်စိတ်
နဲ့ တွေ့ရမယ် ဒီလိုဆိုထားတော့တပည့်တော်များ လက်တွေ့
လုပ်ကြည့်တော့လည်း ဒီအတိုင်းပဲလုပ်လို့ ရပါသလားဆိုတော့၊
ရပါတယ်။

တပည့်တော် ဝီထိ လေ့လာထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် အနေနဲ့
ဒါဟာ ကိုက်လို့ မရဘူးဖြစ်နေတယ်။ စိတ်အစဉ်တို့ မည်သည်
မှာ အင်မတန် လျင်မြန်စွာ သွားနေတော့ ဇောစိတ်တွေနဲ့ ဒီလို
တစ်ဝီထိပြီး တစ်ဝီထိသွားနေတဲ့အခါကြတော့ ရှေ့စိတ်ကို

နောက်စိတ်နဲ့ ဝီထိဒီလောက်များနေပါလျက်နဲ့ ရှေ့စိတ်ကို
နောက်စိတ် လုပ်လို့မရနိုင်ဘူး၊ ဒါဟာ ပစ္စုပ္ပန် တည်တည်မကျ
နိုင်ဘူးလို့ ဒီလို နားလည်ထားပါတယ်။

မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရား၏ ပြေကြားချက်

ဒီလို နားလည်ထားတော့ ဘုန်းကြီးရှင်းပြပါမယ်၊ ဒကာ
ဒကာမတွေ မှတ်ကြပေါ့၊ ဒါဟာ ရှေ့စိတ်ပါပဲတဲ့၊ မနာယတန
ဆိုတာ (တင်ပါ)။

ကိလေသာဝီထိမပါရင်ပြီးပါတယ်

ရှေ့စိတ် (၃၇) ပါး ပုထုဇဉ်မှန်က ရှိပါတယ်၊ အဲဒီ
စိတ်ကလေးတွေ ပျက်တဲ့အခါကြလို့ရှိရင်တဲ့ နောက်စိတ်နဲ့ ရှု
ဆိုတာ “မဂ်” ကို ဆိုလိုပါတယ်၊ ဝိပဿနာမဂ်ကို ဆိုပါတယ်၊
အဲဒီတော့ သူက တစ်ဝီထိပါ၊ ဒီကြားထဲမှာ ဘဝင်တွေ ခြားပါ
တယ်၊ အများကြီးခြားပါတယ်၊ ခြားပင် ခြားငြားသော်လည်း
ကိလေသာခြားတာ မဟုတ်သောကြောင့် မြင်နိုင်ပါတယ်၊
ကိလေသာ အခြားမရှိဘူး (တင်ပါ) တစ်ပါးသော ဝီထိ အခြား
မရှိဘူး၊ ဘဝင်တွေသာ ခြားတယ်၊ (တင်ပါ) တစ်ပါးသော ဝီထိ
ခြားတယ်လို့ ထင်လို့ရှိရင်လည်း ကိလေသာ ဝီထိမပါရင်
ပြီးတာပဲ၊ (တင်ပါ)။

အဲဒီတော့ ရွှေစိတ်က မနာယတန နောက်စိတ်က လည်း မနာယတနပါပဲ (တင်ပဲ့) မနာယတန မနာယတနချင်း အာရုံပြု တယ်လို့ မှတ်ပါ။ ဒါဖြင့် ရွှေမနာယတနက ဖြစ်ပျက်၊ နောက် မနာယတနကလည်းဖြစ်ပျက်၊ ရွှေဝီထိကို နောက်ဝီထိ နဲ့ကြည့်၊ အလယ်မှာ ဘဝင်တွေ ဘယ်လောက်ခြားခြား၊ ကိုယ့် သန္တာန်မှာ ဖြစ်တဲ့ဘဝင်က အာရုံတစ်ခုကို ကိုယ်ယူတာ ကိုယ် မသိပါဘူး (တင်ပဲ့)။

နောက်ဆိုတာ အဝေးကြီးလို့မှတ်ပါ

ကိုယ်ယူတာ ကိုယ်မသိတဲ့အတွက် ယူထားတဲ့ အာရုံ ပဲ မဂ်ကနေပြီး စူးစိုက်တဲ့အတွက် ရွှေစိတ်ကို နောက်စိတ်နဲ့ ရှုရတယ်၊ နောက်ဆိုတာ အဝေးကြီးလို့ မှတ်လိုက်ပါ။ (တင်ပဲ့) ကိလေသာ မခြားရင် ဘယ်လောက် ဝေးဝေး ရှုနိုင်ပါတယ်၊ ပေါ်ပြီလား၊ ကိလေသာ မခြားရင် ပြီးတာပဲ၊ ဘဝင်တွေ ဘယ် လောက်ခြားခြား ဥပမာ- ဘဝင်က မျက်စေ့တစ်မှိတ်ကို ကုဋေ တစ်သိန်းထား၊ ခြားပေမဲ့ခင်ဗျားတို့မှာ အဖြစ်မရှိဘူး၊ ဘဝင်ဆို တာ အိပ်နေတုန်းလည်း ဖြစ်နေတာပဲ တစ်ဝီထိနဲ့ တစ်ဝီထိ အကြားမှာလည်း သူမပါဘဲ မပြီးဘူး၊ အဲဒီတော့ အဲဒီကြားကို သူတို့ကလည်း နောက်စိတ်ခေါ်နိုင်တာပဲ၊ ခေါ်နိုင်ပေမဲ့

သူတို့က အတိတ်က အာရုံတွေကိုပဲ ယူတယ်။ အဲဒါကြောင့်
ဝီထိတစ်ခုမခြားဘူးလို့ ယူလိုက်ပါ။ ဘဝင်ကတော့ များစွာ
ခြားတယ်လို့ယူပါ။

ကိလေသာမခြားတာကိုဆိုတယ်

ဒါပေမယ့် “ရှေ့စိတ်ကို နောက်စိတ်နဲ့ရှု” ဆိုတာ
သည်ကြားထဲမှာ ဘာပဲခြားခြား ကိလေသာ မခြားတာကို ဆို
သည်။ ရှင်းပြီလား၊ ကိလေသာ မခြားလို့ရှိရင်ဖြင့် ရှေ့စိတ်နဲ့
အပျက်ကို နောက်စိတ်နဲ့ မြင်နိုင်တယ်။ ကိလေသာခြားလို့ရှိရင်
ကိလေသာ မှောင်ကွယ်တဲ့အတွက် ရှေ့စိတ်ကို မမြင်နိုင်ဘူး။

ဒါဖြင့် ရှေ့စိတ် နောက်စိတ်နဲ့ရှုဆိုတဲ့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က
ရေးရေး၊ သရာဂံဝါ စိတ္တံ သရာဂံ စိတ္တန္တိ ပဇာနာတိလို့ သတိပဋ္ဌာန်
ကရေးရေး၊ ဒါက သရာဂစိတ်ထားပါတော့၊ ဥပမာ- ဒါက ပဇာ
နာတိ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား (ဖြစ်နိုင်ပါတယ်) ဒါဖြင့် ရှေ့စိတ်ကို
နောက်စိတ်နဲ့ရှုဆိုတာနဲ့ သရာဂံဝါစိတ္တံ သရာဂံစိတ္တန္တိ ပဇာနာတိ
ဆိုတာနဲ့ကော မကိုက်ဘူးလား (ကိုက်ပါတယ်) ဒီပါဠိကို အကိုး
အကားထားပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်က ရှေ့စိတ်ကို နောက်စိတ်နဲ့ ရှုပါဆို
တာပဲ။ ဒီကြားထဲ စိတ်တွေ ဘယ်လောက်ရှိသတုံး၊ မသိနိုင်ပါဘူး။
ကြားထဲက စိတ်တွေ ကိုယ့်ဟာကိုဖြစ်တာကို ကိုယ်မသိပါဘူး

ကိုယ့်ဟာကိုယ်ဖြစ်တာကို ကိုယ်မသိတဲ့စိတ် ခြားသောကြောင့်
“ခြားတယ်လို့မယူပါနဲ့တော့” ခြားခဲ့သော် ကိလေသာခြားရင်
လည်း ရှေ့စိတ်ကို နောက်စိတ်နဲ့ မမြင်ပါဘူး (တင်ပါ) အဖြေ
ပေးလိုက်ပါတယ်။

ကိလေသာမခြားလို့သာ မြင်တာ

ရှေ့စိတ် ချုပ်သွားတာကို နောက်စိတ်က မြင်တယ်ဆိုရင်
ကြားမှာ ကိလေသာ မခြားလို့သာ မြင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ပေါ်ပြီ
လား၊ ဒါဖြင့် ကြားထဲမှာ ဘဝင်ပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်းခြား၊
ကိလေသာမဟုတ်တဲ့အတွက် ဘဝင်ကလည်း သိမ်မွေ့တဲ့အာရုံ
ကို ယူတယ်။ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်သုံးပါး အတိတ်က
အာရုံကိုယူနေတဲ့အတွက် သူနဲ့ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာမျှမဆိုင် (တင်ပါ)။

ကိုယ့် သန္တာန်မှာ သက်စောင့်သာ သူဖြစ်တယ်၊ မသေ
အောင် စောင့်တာသာ ဖြစ်တယ်၊ အာရုံကို ကန့်ကွက်တဲ့သဘော
နဲ့ မယူပါနဲ့၊ ကန့်ကွက်တဲ့သဘောနဲ့ မယူပါနဲ့၊ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်
မဂ်ဆိုတာ သဘောကျပြီလား၊ (သဘောကျပါပြီ) ဒါဖြင့် ပထမ
အဖြေ ပြေလည်ပြီနော်၊ ဒုတိယ အဖြေ မေးရင်မေး။

ကိလေသာခြားရင် မမြင်နိုင်ပါ

အမေးပုစ္ဆာ - ကိလေသာတကယ်လို့များ ခြားသွားလို့ရှိရင်
ဇောတွေပါသွားမည့်အတွက်ကြောင့် . . . ?

အဖြေ = မမြင်နိုင်ဘူး၊ ပထမ ဟာကို မမြင်နိုင်တော့ဘူး၊
ကိလေသာ မှောင်ခိုသွားပြီ၊ (တင်ပါ) ကြားထဲ မှောင်ဝင်သွားပြီ၊
မရတော့ဘူး၊ ရချင်လို့ရှိရင် သူ့ကိုရှေ့စိတ်လုပ်ပြီး ရှုလိုက်ပါ၊
နားလည်ပြီလား (နားလည်ပါပြီ)။

အမေးပုစ္ဆာ - ဒါဖြင့်အရှင်ဘုရား သမနန္တရ၊ အနန္တရအနေနဲ့
ကော ယူလို့ ?

ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ မြင်တဲ့အမြင်

အဖြေ = သမနန္တရ၊ အနန္တရဆိုတာ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ မြင်တဲ့ အမြင်၊
(တင်ပါ) ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ မြင်တဲ့အမြင် မဟုတ်ဘူး (တင်ပါ)
ဘုရားဖြစ်တဲ့လုပ်စဉ်ကို ရှေ့စိတ်နောက်စိတ်နဲ့ ရှုလို့ပြောတာ၊
(တင်ပါ) ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ ရှေ့စိတ်နောက်စိတ်ဆိုတဲ့ အမြင်ဟာ
ဒါ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ အကုန်သိပြီးမှ မြင်တဲ့အမြင်၊ ဒီအမြင်ကို
မလိုက်နဲ့၊ ဘုရားဖြစ်ဖို့ရာ မူလဘူတ အမြင်ကိုလိုက်ပါ၊ အမြင်
ကန့်မျိုးရှိတယ်။

၁။ ဘုရားဖြစ်ပြီးမှ မြင်တဲ့အမြင်ကို ပုထုဇဉ်က မရှု နိုင်ဘူး။

၂။ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း သူလုပ်နေတဲ့အမြင်ကိုတော့ ခြေရာခံ
လိုက်နိုင်တယ်။ ရှင်းပြီလား၊ ကဲဒါဖြင့် ပြောရောပေါ့ (တင်
ပါဘုရား)။

အမေးပုစ္ဆာ = တပည့်တော်ထပ်လျှောက်လိုတာက- ဒါဖြင့်ရင်
အတိတ် အာရုံကို ပြန်ယူသလို ယူနေတယ် ?

ရှေ့ဝီထိနဲ့နောက်ဝီထိလို့မှတ်

အဖြေ - အတိတ်အာရုံကိုလို့တော့ မဆိုနဲ့၊ ကြားဝီထိ တစ်ခုခုမှ
မလာသောကြောင့် အတိတ်လို့ မဆိုပါနဲ့၊ ဇောဝီထိ မလာဘူး၊
ဘဝင်တွေ လာနေတယ်၊ ဇောဝီထိလာရင် ခုနက ရှေ့စိတ်ဟာ
အတိတ်ဖြစ်ရမယ်၊ ဘဝင်စိတ်လာလို့ရှိရင် အတိတ်လို့မဆိုပါနဲ့
ရှေ့ဝီထိနဲ့ နောက်ဝီထိလို့မှတ်ပါ၊ ကဲဒါဖြင့် ပြောရောပေါ့ (တင်ပါ
ဘုရား)

အမေးပုစ္ဆာ = ဒုတိယကတော့ ဒီမဂ္ဂဝီထိမှာ ဒီမဂ်ပြီးတော့ ဖိုလ်၊
ဖိုလ် နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ် ပစ္စုပ္ပန်ဖိုလ်၊ မဂ်ပါဖိုလ် ၃-ခုသာ ရှိတဲ့
အတွက်ကြောင့် ဒီတရားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အဲဒီလိုဖြစ်သွား
လိုက်တာ၊ တစ်ခါထဲမေ့သွားလိုက်တာ ဘယ်နှစ်နာရီရှိမှန်း
တောင် မသိပါဘူး၊ အဲဒါနာရီကြည့်လိုက်တော့မှ သုံးနာရီ ထိုး
တယ်၊ လေးနာရီထိုးတယ်ဆိုတဲ့ဟာ မဂ္ဂဝီထိနဲ့မကိုက်ဘူး
ဖြစ်နေတယ်?

မဂ္ဂဝီထိဆိုတာ

အဖြေ = မကိုက်ဘူး။ မဂ္ဂဝီထိဆိုတာသည် ဒီစိတ်တွေ အကုန်
 ချုပ်သွားတာ (တင်ပဲ့) စိတ်နဲ့သဟဇာတဖြစ်တဲ့ ရုပ်လည်း ချုပ်
 ပါတယ်။ (တင်ပဲ့) ဒါဖြင့် တိုတိုပြောကြပါစို့ ဖဿ၊ ဝေဒနာ
 ဆိုတာ ရုပ်နာမ်တွေ အာရုံနာမ်ရုပ်တွေဟာ အကုန်ချုပ်တယ်။
 ဘာသစ္စာတုံးလို့ မေးတော့ ဒုက္ခသစ္စာ၊ ဒီမှာမြင်တဲ့အတိုင်း ဒုက္ခ
 သစ္စာတွေ ချုပ်သွားတော့ကို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ ဒီနေရာ အစားထိုး
 လာတာ နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကို ရှေးဦးစွာ မြင်တာက
 ဂေါတြဘူ၊ နောက်ကျတော့ ဂေါတြဘူချုပ်သွားတော့ နိဗ္ဗာန်ကို
 မဂ်ကမြင်တယ်၊ နောက်ကျတော့ ဖိုလ်ကမြင်တယ်။ နောက်ကျ
 တော့ ဘဝင်တွေကျတော့ မမြင်တော့ပါဘူး။ (တင်ပဲ့)
 ဘဝင်တွေကျတော့ ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်ကို အာရုံပြုပါတယ် (တင်ပဲ့)
 နောက်ပစ္စဝေက္ခဏာ ဇောပြန်လာလို့ရှိရင် မြင်ပြန်ပါတယ်၊
 နိဗ္ဗာန်ကို။

အဲဒီတော့ နိဗ္ဗာန်အာရုံနဲ့ အာရမ္မဏီကနဲ့ မခွဲရဘူး ခွဲရင်
 ဒီဥစ္စာသည် မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဆိုက်လို့ မယူပါနဲ့၊ အာရုံအာရမ္မဏီက
 ဘယ်တော့မှ မထိစေနဲ့၊ ထိရင်သေသွားမယ်၊ (တင်ပဲ့) ဆိတ်ရင်
 သေသွားမယ် (တင်ပဲ့ဘုရား) ဒါ အသေဖြစ်သွားမယ်

အိပ်ပျော်နေတာနဲ့ အတူတူပဲ

တကယ်လို့သူသည်တစ်နာရီ၊ နှစ်နာရီကြာတယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝင်စိတ်တွေ သူဖြစ်တာသာဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘဝင်သည် နိဗ္ဗာန်ကို မမြင်နိုင် မဂ်နဲ့ ဖိုလ်သာ၊ ဂေါတြဘူရယ်၊ မဂ်ရယ် ဖိုလ်ရယ် ဒါသာ နိဗ္ဗာန်မြင်နိုင်တယ်။ ပစ္စဝေက္ခဏာ နောက်ကလာရင် မြင်နိုင်တယ် ကျန်တဲ့ ဘဝင် စိတ်တွေလာနေတာ သူနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုနေတာမဟုတ်ဘူး။ အိပ်ပျော်နေတာနဲ့ အတူတူ၊ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီ)။

နိဗ္ဗာန်မသိတဲ့အချိန် မရှိ

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဂေါတြဘူသေ၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂဿ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ နိဗ္ဗာန် ဖလဿ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ နိဗ္ဗာန် ပစ္စဝေက္ခဏဿ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယောဟု ဟောသောကြောင့် အာရုံ အာရမ္မဏိက တွဲလျက်ဖြစ်သောကြောင့် ဘယ်အချိန်ကာလမှ နိဗ္ဗာန်ကို မသိတဲ့အချိန်မရှိ မသိတဲ့အချိန် ရှိရင် ဘဝင်။ မှန်သွား ပြီဆိုတော့ တစ်နာရီ နှစ်နာရီ မဟုတ်တော့ဘူး အမြဲသိနေတာ တစ်ခုချုပ်ပြီး တစ်ခုကသိလိုက်၊ တစ်ခုချုပ်ပြီး တစ်ခုက သိလိုက်၊ ဒါမှအမှန် ဒါပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်၊ ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီ) ကြေကောကြေကြပြီလား... (ကြေပါပြီ)။

သူပြောတာမှားတယ်

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ဟာ နိဗ္ဗာန် အာရုံပြုလိုက်တာ နောက်မှ ထကြည့်တော့ တစ်နာရီလောက်ရှိတယ်လို့ သူပြောတာသည် မှားတယ်။ မှားတော့ ဘယ်နှယ်ကြောင့် မှားသလည်း နိဗ္ဗာန် ဂေါ်တြဘုဿဆိုတာ တစ်ကြိမ်ပဲရှိတယ်။ နိဗ္ဗာန် မဂ္ဂဿကော တစ်ကြိမ်ပဲရှိတယ်။ နိဗ္ဗာန် ဖလဿကော နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ် ထားပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ဘဝင်တွေ့လာတော့ နိဗ္ဗာန် မမြင်ပါဘူး။

နောက်ကျမှ ပြန်ဆင်ခြင်တယ် ငါခုနကဟာ ဘာပါလိမ့် မတုံး ပြန်ဆင်ခြင်ပြန်တော့လည်း ပစ္စဝေက္ခဏံ နိဗ္ဗာန် ပစ္စဝေက္ခဏဿ၊ (တင်ပါ) အလယ်ကြားဟာ အလကား၊ အလယ်ကြား မသိတာ အလကားပဲ၊ ဘဝင်ဖြစ်နေတယ် ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)

ရေအိုးတစ်ထောင်နဲ့လောင်းသလိုဆိုတာ

ဒါဖြင့်ရင် တစ်ကိုယ်လုံးအေးသွားတာပဲလို့ဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ရှင်းပြပါမယ် အဲဒါ ဘုရားက ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိ တော်မှာ မပါဘဲနဲ့ အဋ္ဌကထာဆရာက ဖွင့်တယ် (မှန်ပါ) အဋ္ဌကထာဆရာက ဘာတုန်းဆိုတော့ သီတဃဋ္ဌသဟဿံ

အာသိဉ္ဇမာနံ ဝိယဟောတိ၊ ရေအိုးတစ်ထောင်နဲ့ လောင်းသလို
ရေအိုးသွားတတ်တယ်၊ ဥပမာပြတာ၊ တကယ်အေးတာမဟုတ်
ပါဘူး။

အဲဒါကို သူတို့က တကယ်အေးယူတယ်၊ အာသိဉ္ဇ မာနံ
ဝိယဆိုတာ ဥပမာ၊ ရေအိုး (၁၀၀၀) နဲ့ ပူနေတဲ့အခါ နေပူထဲက
လာပြီးတော့ နေတဲ့အခါ အင်မတန် အအေးတောင့်တနေတော့
ဖျတ်ဆို ညဉ့်သိပ်ရေ ရေအိုးတစ်ထောင်နဲ့လောင်းပြီး ချိုးလိုက်
တော့ ဒီလိုအေးဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

မဂ်ဆိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ အဲဒါ အဋ္ဌကထာ ဆရာက
ဖွင့်တာ၊ ပါဠိတော်က အေးတယ်လို့ မလာဘူး။ (တင်ပါ) အဲဒါ
အေးတယ်လို့ ယူနေကြတာ။

ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာခွဲမှတ်ပါ

အာသိဉ္ဇမာနံဝိယ အေးသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါတယ်၊ တကယ်
အေးတာလားဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး ကိလေသာတွေ မရှိတာ
ဆိုတာ ပေါ်ပြီလား (ပေါ်ပါပြီ) ကိလေသာ မရှိတာဆိုတာ
ပေါ်ပြီလား (ပေါ်ပါပြီ) ကိလေသာ မရှိတာကို ဆိုတာပါတဲ့ အဲဒါ
သမ္မာဒိဋ္ဌိ သုတ်မှာလာတယ် ဒီဥစ္စာ အဋ္ဌကထာမှာလာတာ
ပါဠိတော်မှာ မပါဘူး၊ အဲဒီတော့ ပါဠိတော်နဲ့ အဋ္ဌကထာခွဲမှတ်။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဘယ်လိုအေးမည်လဲဘုရားလို့မေးတော့ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်က ဟဒယသုသီတလမဂ္ဂဒဿနေန သန္တပဋ္ဌော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်က ဒါလဲအဋ္ဌကထာပဲ ဟဒယသုသီတလ မဂ္ဂဒဿနေန နှလုံး၌ ငြိမ်းအေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော မဂ္ဂသစ္စာ ရောက်မှသာလျှင် သန္တပဋ္ဌော-ကိလေသာ အပူငြိမ်းအေးသည် ဟောတိ-ဖြစ်၏။

အပူမီးငြိမ်းတာကိုဆိုတာပါ

မဂ်ပေါ်မှ ဝမ်းထဲက ကိလေသာ အပူမီးငြိမ်းတယ်လို့ဆိုတာ ပေါ်ပြီလား (ပေါ်ပါပြီ) မဂ်ပေါ်လာလို့ရှိရင် ကိလေသာ အပူမီးငြိမ်းတာ ဒါကိုဆိုတာပါ အေးတယ်လို့ဆိုတာ မဟုတ်ဘဲ ကိလေသာ အပူမီးငြိမ်းသွားပြီးတော့ ငြိမ်းတာမှ နိဗ္ဗာန် ခုနကဲ့သို့ ကိုယ်အေးတာ မဆိုလိုဘူး။

မဆိုလိုပါဘူးတဲ့၊ ခန္ဓာကိုယ်အေးလို့ရှိရင် သွေးဆူသွားမှာပေါ့ (တင်ပေါ့) မဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ်ပါတယ်)။

ကိလေသာဟာနာမ်ဓမ္မ

ဒီအအေးကိုဆိုတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိလေသာ

...ကိုက ကိလေသာဟာ နာမ်ဓမ္မပါပဲ။

ပင် ဖြစ်လင့်ကစား မဂ်စိတ်တို့လို ငြိမ်ငြိမ်ဆိတ်ဆိတ်က မရှိဘူး။
 ပူပူလောင်လောင်ရှိတယ်၊ ပျာယာခတ်တယ်၊ ဒီပျာယာခတ်တဲ့
 စိတ်တွေ ပျောက်သွားတာကို ဆိုတယ်။ ပျာယာခတ်တာကို
 ငြိမ်းသွားတယ်ဆိုတာပါ ငြိမ်းတာကို အေးတယ်လို့ ယူပစ်လိုက်
 လို့စင်စစ်တော့ ကိလေသာငြိမ်းတာ၊ ပေါ်ပြီလား (တင်ပါ)
 တကယ် အေးတာမဟုတ်ဘူး ကိလေသာငြိမ်းတာ။

တကယ်အေးရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့ (ဂက်(စ်)) တွေ ဘာတွေ
 လွှတ်ရဦးမှာပေါ့ (တင်ပါ) ဥပမာပြတာ၊ ဒါကို အဟုတ်အေးတယ်
 ယူပစ်လိုက်ပါတယ်။ ယခုခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့ ကြားဖူး
 တာက အဲဒီလို မအေးပါဘူး၊ ကိလေသာ မရှိလို့ ကိလေသာက
 နဂိုက ငါဘုရားက ဟောထားတာ အပူဓာတ်၊ မဂ်က အအေး
 ဓာတ်က မဂ်ဆိုက်လာလို့ရှိရင် ကိလေသာ အပူပျောက်တယ်လို့
 ဟောတာ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး အေးသွားတာကို ဆိုလို့ရပါမည်
 လား မရဘူးတဲ့၊ သို့သော်လည်း တစ်ခုစဉ်းစားပါလို့ ခင်ဗျားတို့ကို
 သတိပေးလိုက်တယ်။ ပူတာကို ပူမှန်းသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ အေးတာ
 အေးမှန်းသိတယ် (တင်ပါဘုရား) ကိလေသာက ပူနေတာ။

ငြိမ်းမှုနဲ့အေးမှုတခြားစီ

ခင်ဗျားတို့က အစိုးရအလုပ်လုပ်တယ်၊ ဥပမာ-မောင် သက်မောင်ကလည်းအရောင်းအဝယ်လုပ်တယ်၊ အစရှိသည် တို့ကို လုပ်နေတော့ ဝမ်းထဲမှာ ရှုပ်ပွေနေတာပဲ၊ ဂနာမငြိမ်ဘူး၊ အဲဒီဂနာမငြိမ်တာတွေ ပျောက်တာကို အေးတယ်လို့ဆိုတာမိ၊ ကိလေသာငြိမ်းတာကို အေးတယ်လို့ဆိုပါတယ်၊ ငြိမ်းမှုနဲ့ အေးမှု ဟာ တခြားစီ၊ ငြိမ်းမှုကငြိမ်းမှု၊ အေးမှုက သီတတေဇာ၊ ငြိမ်းမှု က မဂ်၊ မဂ်ကြောင့် ကိလေသာငြိမ်းသွားတာ၊ သဘောပါပြီ လား၊ ဒါဖြင့် ဒုတိယ အဖြေပြီးရောပေါ့၊ (တင်ပါ့ဘုရား)။

အမေးပုစ္ဆာ - တတိယကတော့ တပည့်တော်ကို အဲဒါနဲ့ အရှင် ဘုရား ခုနက သံယုတ်ပါဠိတော်မှာ မေးတဲ့လူရှိတယ်၊ ပုဏ္ဏားက ဘုရား လာမေးတယ်၊ အရှင်ဘုရား အတ္တရှိပါသလား၊ အတ္တရှိ ပါတယ်လို့ ငါမဟောဘူး၊ ဒါဖြင့် အနတ္တရှိပါသလား၊ အနတ္တ ရှိတယ်လို့ ငါ မဟောဘူး၊ ဘုရားက နှစ်ခုစလုံး ပယ်ချလိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့ အရှင် အာနန္ဒာက အနားမှာရှိတယ်၊ အရှင်ဘုရား အတ္တရှိ သလား ဆိုတော့ မရှိဘူးဟောလိုက်တယ်၊ နို့ အနတ္တ မရှိဘူးလား ဆိုလို့ရှိရင်လည်း မရှိဘူးလို့ ဟောလိုက်တော့ ...

ပုဂ္ဂိုလ်ခွဲဟောရတာ

အဖြေ - အနတ္တတွေပဲ (တင်ပါ) ဟုတ်တယ်တဲ့ကွ၊ ငါ ဝေနေ
ယျဇ္ဈာသယလိုက်ပြီး ဒီပုဏ္ဏား အယူလွဲသွားမှာစိုးလို့ အတ္တရှိ
သလားဆိုရင် သဿတဒိဋ္ဌိဘက်ပြေးလိမ့်မယ်၊ ဒါဖြင့် အနတ္တ
သာရှိသလားဆိုတော့ အနတ္တရှိတယ်လို့ ဆိုလိုက်ပြန်ရင်လည်း
အနတ္တဆိုတာ ဘာမှမရှိဘူး ပျောက်ကွယ်သွားတာဆိုတာ
အဲဒီတော့ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိဘက်ပြေးလိမ့်မယ်၊ အဲဒါကြောင့် သဿတ
ဥစ္ဆေဒ ဒီနှစ်ခုလွတ်အောင် ငါဖြေလိုက်ခြင်းဖြစ်တယ်၊ ပေါ်ပြီ
လား (တင်ပါ)။

အဲဒီ သံယုတ်ပါဠိတော် ဒါဖြင့် စင်စစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကို မငဲ့ဘဲနဲ့
ပုဏ္ဏားဉာဏ်ကို ဘုရားက မချိန်ဘဲနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
ဟောမယ်ဆိုရင် အနတ္တရှိတယ်ဟောရမယ်၊ အတ္တရှိတယ်လို့
မဟောရဘူး ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အမေးပုစ္ဆာ = နောက်ဆုံးလျှောက်လိုတာက - ဒီမဂ်ရပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
များဟာ တပည့်တော်တို့လို သာမန်လူအနေနဲ့ စားသောက်
နေထိုင်တဲ့အခါကြတော့ ဒိဋ္ဌိကြီးတန်းလန်းကြီးနဲ့ပါနေတာပေါ့
ဘုရား?

မဂ်ရပြီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ သူလည်း စားသောက်နေလို့

ရှိရင် မဆင်ခြင်လို့ရှိရင် တပည့်တော်တို့နဲ့ မထူးဘူးလို့ ဒီလို
အောက်မေ့ပါတယ်?

ရောဂါပျောက်ပြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်

အဖြေ = ဒါက ဒီလို ရောဂါ မပျောက်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
မတည့်တာ စားတာတစ်မျိုး၊ ရောဂါပျောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က
မတည့်တာ စားတာ တစ်မျိုး၊ ရောဂါပျောက်ပြီးသားပုဂ္ဂိုလ်က
ဆေးကမတည့်တာ စားတာတစ်မျိုး ဒီလို ထူးခြားပါတယ်။

ရောဂါပျောက်ပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်က မတည့်တာစားတာ
သူ့မှာ အစာကြေတယ်၊ ဟို မပျောက်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရောဂါထ၊
တယ်၊ ဒီလိုကွာသွားပါတယ်၊ သူ့မှာ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီးသားပါ၊
သမုစ္ဆေဒပယ်ပြီးသားပါ၊ ဒီလိုကွာသွားပါတယ်၊ သဘောပါပြီ
လား။

ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသကို ပယ်ပြီးသားဖြစ်
ပါတယ်၊ နေပုံ ထိုင်ပုံက ချို့ (ဂျို) မပေါက်ပါဘူး၊ သို့သော် ခင်ဗျား
နောက် ဘုန်းကြီးအကြောင်း ညီညွတ်ရင် သောတာပန်မှာ ပေါ်တဲ့
(၇) စိတ်ကို ကျုပ်အထက်ကနေပြီးတော့ ရေးပေးပါဦးမယ်
(တင်ပါ့ဘုရား)။

သောတာပန်တို့၏ထူးခြားချက် (၇)ချက်

(၁-၇-၆၂)

၁။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ထတိုင်း ထတိုင်း ပေါ်တိုင်း ပေါ်တိုင်း၊ နောက်က ချက်ချင်းသိတာ သောတာပန်တို့၏ အသိပုထုဇဉ်ကတော့ ဖြစ်ကြောရှည်တယ်၊ သောတာပန် ကတော့ဖြစ်ကြောတိုတယ်။

၂။ ချက်ချင်းဘိလို့သိသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်း၊ ငြိမ်းအေး အောင် လုပ်နိုင်ခြင်းသည်၊ သောတာပန်တို့၏ အသိ၊ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုဖြစ်ပျက်ရှုပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။

၃။ ဘုရားသာသနာတော်မှ တစ်ပါး အခြားသော သာသနာမှာ ထွက်ရပ်လမ်းမရှိဘူးလို့သိနေတဲ့အသိဟာလည်း သောတာပန် တို့၏အသိ၊ တခြားသော သာသနာမှာ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာမရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သူ့ဟာသူ သိတယ်။

၄။ ကိုယ့်မှာ ကျူးလွန်ထားတဲ့အပြစ်ကလေးတွေရှိနေတယ်၊ မပယ်နိုင်သေးတဲ့ ကိလေသာက ထကြွသောင်းကျန်းလာ တဲ့အခါမှာ ချက်ချင်းပဲ ကုသလိုတဲ့စိတ်ပေါ်တာလည်း သောတာပန်တို့၏အသိ၊ ချက်ချင်းပဲကုသချင်တဲ့သဘော၊ မှားတဲ့ဥစ္စာချက်ချင်းပြေအောင်လုပ်ချင်တဲ့စိတ် တစ်ခါ တည်း ပေါ်လာတယ်။

၅။ ကိစ္စကြီးငယ်ရှိလို့ သူတစ်ပါးအတွက် လိုက်ရငြား
သော်လည်း၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာအပျက်မခံဘဲနဲ့
လိုက်ခြင်းသည် သောတာပန်တို့၏စိတ်ဓာတ်အသိ၊
သုဿီလပျက်မှာ၊ သုဿမာဓိပျက်မှာ၊ သုပညာပျက်မှာကို
တော့ အထိအခိုက်မခံဘူး။

၆။ မြတ်စွာဘုရားတရားတော်တွေကို ဟောနေလို့ရှိရင်
အနက်အဓိပ္ပါယ်တွေသိပြီး အာရုံတစ်ပါးမသွားဘဲနဲ့
နာပြီး နေနိုင်ခြင်းသည် ပုထုဇဉ်နဲ့ မတူတဲ့ သောတာပန်
တို့၏ တရားနာမှု။

၇။ အဲဒီလို ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်တဲ့တရားတွေ နာရတော့ ဝမ်း
မြောက်လို့ မဆုံးဘဲ၊ အိမ်ရောက်လည်းပြောလို့မပြီး၊
နှလုံးသွင်းပြန်လည်း ဝမ်းမြောက်လို့မပြီး၊ ကြည်ညိုလို့
မပြီး၊ ကျေးဇူးတင်လို့မပြီး၊ ဖြစ်နေတာလည်း သောတာပန်
တို့၏စိတ်ထား။

၁-၇-၆၂ နေ့တွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မိုးကုတ်
မြို့၌ ဟောကြားဆုံးမခဲ့သော တရားတော်ဖြစ်ပါသည်။
သစ္စာလေးပါးတရားတော် အမှတ်စဉ် (၁၂) စာမျက်နှာ (၅၁၄)မှ
ဖြစ်ပါသည်။